

פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי | תַּשְׁעִיָּה

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשַׁמֵּר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשַׁת עֵינַי הַמְּמַד

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת ע"י חַמַּד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לעילוי נשמת אורה בת אברהם עפג'ין ע"ה

פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי - טָרַם שְׁפִיטַת הָאָדָם

"אֵת הַגְּמֵל כִּי מַעֲלָה גְרָה הוּא וּפְרָסָה אֵינָנוּ מִפְּרִיס וְכוּ'. וְאֵת הַשֶּׁפֶן כִּי מַעֲלָה גְרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא יִפְרִיס וְכוּ'. וְאֵת הָאֲרָנְבַת כִּי מַעֲלַת גְרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא הִפְרִיסָה" (ויקרא יא, ד-ו).

ועל דרך הרמז מביא ה'פרדס יוסף' מספר 'ישרש יעקב': מי שטמא, הוא גם שקרן, **לדוגמא:** הגמל קורא לעצמו גמל, על שם היותו גומל חסדים, ממש צדיק ... אבל "פְּרָסָה אֵינָנוּ מִפְּרִיס" צדקה הוא אינו נותן.

[על כך מבאר הכלי יקר- הגמל כל הזמן לועס, כאומר: ראו כי מעלה גרה אנכי. ומה עם הפרסות? כשהגמל רובץ, מקפל את רגליו, הברך כלפי חוץ, כף הרגל כלפי פנים. כאומר: אל תבדקו אם מפריס פרסה אני, עזבו את הדברים הקטנים].

וכתוב דוקא בלשון הווה- "מפריס" כי כך הוא לשון הפסוק: "הָלוֹא פָּרַס לְרַעַב לְחֶמֶךְ (ישעיהו נח, ז)" בלשון הווה, והגמל ש"פרסה אינו מפריס" הריהו שקרן.

שפן אותיות נפש- וּנְפֹשׁ נִעְנָה תִּשְׁבִּיעַ (ישעיהו נח, י)- לשון עתיד. לכן אצל השפן כתוב "וּפְרָסָה לֹא יִפְרִיס".

הארנבת מרמזת על חוה על דרך הסוד, לכן כתוב בלשון נקבה. גם מצאנו שלאשתו של תלמי מלך מצרים קראו ארנבת.

בפרק אשת חיל כתוב "כפה פרסה לעני", אשת חיל פרשה כפה, אבל הארנבת לא הפריסה, וזאת בלשון עבר.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

על הגמל כתוב: "אֵינָנוּ מִפְּרִיס (ויקרא יא, ד)". ועל השפן כתוב "לֹא יִפְרִיס (ויקרא יא, ה)". ואילו על הארנבת כתוב "לֹא הִפְרִיסָה (ויקרא יא, ו)". וצריך להבין מהו ההבדל בין שלושת הלשונות השונים?

ביאר המלבי"ם: הגמל - פרסותיו בעצם סדוקות, ובכל זאת נחשב, שאינו מפריס פרסה, כי בסופן רגליו מחוברות וההפרדה בין שני חלקי הרגל אינה שלמה. לכן נאמר עליו "אֵינָנוּ מִפְּרִיס (ויקרא יא, ד)". אפילו הוא נחשב, שאינו מפריס.

השפן - יש בו סוג מסוים, ששתי רגליו סדוקות, ושתי רגלים נוספות שאינן סדוקות, לכן אצלו נאמר "לֹא יִפְרִיס (ויקרא יא, ה)" - אל תטעה לחשוב כי כשר הוא, כי בשתי רגליו האחרות הוא אינו מפריס כלל.

הרב מאוסטרובצא ביאר, שבא הכתוב לרמוז לנו, שכשבאים לפסול בן אדם, יש להתייחס למה שהיה בעבר, בהווה ובעתיד.

אל לנו להתייחס רק לחלק אחד של חייו, כי אולי יש תקווה, אולי פעם הוא היה משהו אחר. רק אחרי בדיקה מקיפה כזו, ניתן לומר עליו: "טֵמֵא הוּא לְכֶם (ויקרא יא, ד)".

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי שולמית ומרדכי דויטש וב"ב חיים בן בכוריו מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואיחורים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה וזנה דוד וב"ב קסירר אפרים וב"ב כולל ברסלב אילת י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט רותית בת סימי עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה יפית בת ג'ינה נתנאל בן ג'ינה אורן בן נעמי אילן בן ג'וליאט ענת נעה בת מזל טוב

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מנדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נוספארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל מנוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פתימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאלו בן סילביה יעקב בן אסתר עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

11/04/2015		כ"ב ניסן תשע"ה	
פרשת שמני			
הפטרה: "יוסף עוד"- שמואל ב' ו'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:29	19:42	18:29	
20:26	19:40	18:47	ת"א
20:28	19:41	18:49	ח"פ
20:27	19:40	18:48	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן כוכבה ז"ל	העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"ג ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

כאשר אדם מגיע לאולם או מבקש להתארח בבית-מלון על מה עליו להקפיד?

! שאלה: Ice

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

! תשובה: Ice

יש לוודא קודם, שאדם מזמין חדר בבית מלון [כולל ארוחות], שאכן תעודת הכשרות ברת- תוקף. וכן הדין באולמות.

באופן שהמלון או בית הארחה נושא תעודת כשרות שאינה מהדרין, על פי רוב יש בישולי גויים באותו מקום לדעת הספרדים, אף שלכתחילה ראוי להחמיר, מכל מקום בדיעבד גם לדעת הספרדים אפשר לאכול במקום. **מקורות:** הראש"ל הגר"ע יוסף בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד קיז).

כאשר תעודת הכשרות בהשגחת רבנות מקומית רגילה [לא מהדרין], יש לוודא עם המשגיח באותו מקום בעניין כשרות הבשר והעופות, שאכן הוא נושא כשרות מהדרין וחלק בית יוסף. וכן יש לוודא, שהירק מגידול מיוחד הנעשה בפיקוח ללא חשש תולעים, וכן לעניין ברירת קטניות מתולעים.

מאכלות אסורות מטמאים את הנפש

עד כמה עלולה, חלילה, אכילת מאכלות אסורות לטמטם את הנפש והאדם לא יחוש בכך- זאת לא ניתן לשער ולהעריך. להלן מעשה נפלא שאירע עם הרמב"ם, המאיר באור יקרות את דברי חז"ל, כי מאכלות אסורות מטמטמות את נפש האדם. סופר על- ידי הגאון רבי חיים מבריסק, ומובא בזה מכתב-ידו של המגיד מריטובה, הג"ר ישכר בער (המגיד מריטובה).

את סיפורו פתח במשפט זה: "ואתה קורא יקר הט אזניך לאשר אספר לך, מה ששמעתי מפי הצדיק אדמו"ר הגאון רשכבה"ג מו"ה חיים סאלעווייציג שליט"א מק"ק בריסק": בזמן ביקורו של הרמב"ם בתימן, כידוע לכל, נתוודע אליו גאון אחד מגאוני הזמן. ואחר ששב הרמב"ם לביתו, היה הגאון הזה כותב אליו שאלות ותשובות תמידין כסדרן".

"והנה פעם אחת הגיע אליו מכתב מהגאון ההוא, ובגיליון קושיה גדולה בפילוסופיה, אולם הקושיה נבעה מאפיקורסיות. ויהי בקרוא הרמב"ם את הקושיה, מאד נתפלא עליה. ותוך שהוא אוחר את ראשו בידיו, אמר: קושיה כזאת, איך יעלה על דעת יהודי בראשו... קושיות כאלה אינן עולות על דעת העברי, אלא אם כן נפשו היא נפש טמאה". ונמנע הרמב"ם מלהשיב לו מענה על קושייתו.

משך תקופת ימים המשיך אותו גאון לשגר לרבנו הרמב"ם עוד כמה וכמה מכתבים, עד אשר הרמב"ם הרגיש הכרח להשיבו ולא יוכל עוד לדחוק את קץ עניית התשובה. וכל תשובתו אל הגאון הייתה: "אנא ממך, צא ובדוק את השוחטים והבודקים בקהילתך".

עם קבלת מכתב התשובה על אף תמיהתו של הגאון מילא הלה אחר הוראתו המפורשת של הרמב"ם, או אז גילה, כי זה שלוש עשרה שנים האכילו לו, ולכל העיר, נבלות וטריפות. ומזה נטמאה נפשו בו, אשר גם גאון כמותו בא לכדי שאלת קושיה של מינות ואפיקורסות.

תמייכה בעליון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. אנו נמצאים בחובות גדולים מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם. אנא סייעו לנו והיו שותפים בהפצת העלון בטרם העלון יקרוס

עלונו ב"ה מודפס בכ-5500 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעינים ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד!

העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כל תרומה שתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה בבורא העולם.

זכות הפצת התורה בעלון תעמוד לכם אלף ובעז"ה תזכו בכל מלי דמיטב, בבריאות איתנה,

ברפואה שלמה, הצלחה בכל מעשה ידיכם, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא,

פרנסה בשפע וכל הישועות והברכות הכתובות בתורה

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו"- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 קתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

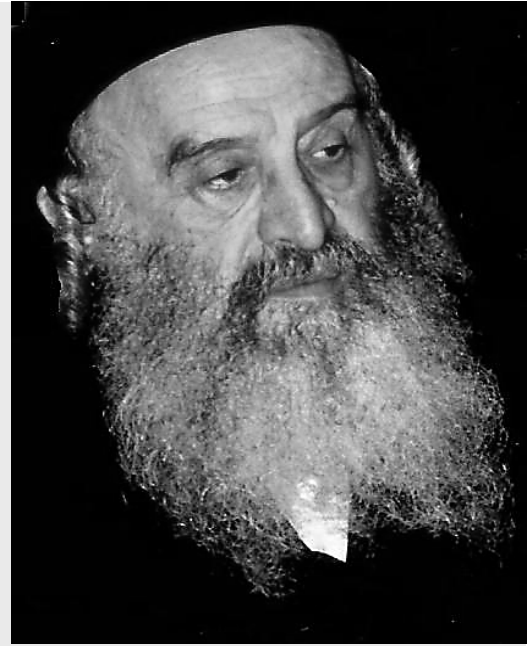
לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הרב משה הלבֶרשטאם זצ"ל - נולד בעיר טשקווא (טשאקאווא) שבגליציה ב-ח' ניסן ה'תרצ"ב (1932). בהיותו נכב שלוש עלה לארץ ישראל עם משפחתו. בשנות ילדותו למד בת"ת 'תורה ויראה' בירושלים והתבלט כבר אז בכישרונותיו ובחריפות שכלו. את ילדותו ושנות נעוריו נאלץ לעבור לבדו, כאשר אביו נותר בארה"ב והוא בירושלים וגדל בתנאי מצוקה קשים.

בבחרותו למד בישיבת 'בית אברהם'-סלונים והיה מבחירי התלמידים ואחר כך בישיבת חכמי לובלין בבני ברק. בימי אברכותו התמיד בתורה בכלל 'תרביצא' בירושלים, שם נודע בשקידתו העצומה והמופלגת. במשך כעשרים שנה הורה בישיבת "בית יוסף צבי דושינסקי". בשנת ה'תשכ"ב (1961) מונה לראש ישיבה בישיבת "דברי חיים" – טשאקאווא. בשנת ה'תשכ"ז (1966) מונה כמורה צדק בולט ודיין בבד"ץ של העדה החרדית בירושלים.

הסמיך להוראה מאות רבנים. שימש בתפקידים רבים ועמד בראש כולל חבת ירושלים, התומך בעניי ארץ ישראל. שימש כסמכות הרוחנית העליונה של ארגון הצלה ישראל, של בית הרפואה ביקור חולים ושל המרכז הרפואי שערי צדק. פעל רבות גם בעניינים ציבוריים ובמעשי צדקה וחסד. יהודים רבים פנו אל הצדיק בכל העניינים ומכל גווי הקשת. נפטר ב-כ"ח ניסן ה'תשס"ו (2006) לאחר שלקה בלבו וכעבור מספר שעות נתבקש לבית עולמו. חי כ-74 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: ר' יעקב (האדמו"ר מטשקווא). **אמו:** בתו של האדמו"ר ר' שלום משאך. **מרבתי:** ר' שלום נח ברזובסקי זצ"ל, ר' יהודה הורוויץ מדזיקוב זצ"ל ויבלחט"א ר' שמואל הלוי וואזנר. **מאחיו:** ר' מאיר (האדמו"ר מטשאקאווא בני ברק), ר' נפתלי (האדמו"ר מטשאקאווא). **אשתו:** בתו של ר' הלל שלזינגר (נישא בשנת ה'תשי"ב). **בניו:** ר' יקותיאל זלמן (אבד"ק טשאקאווא בארצות הברית), ר' שמעון שמואל (ראש כולל דברי משה). **חתניו:** ר' מתתיהו דייטש (רבה של שכונת רמת שלמה בירושלים ונשיא המרכז לרפואה לאור ההלכה מכון יד הרמ"ה), ר' דב גולדרינג (רב ביהל"נ "היכל אהרן" בשכונת אחוזה). **מספריו:** ידברי משה- שו"ת.

רבינו ראה במטרת חייו להסמיך מורי הוראה בישראל. כל אברך, שהיה נבחן אצלו 'להוראה', היו אביו וחוקת האברך מקבלים שיחת טלפון אישית מהצדיק, שהיה מספר להם ומחמם את ליבם, כיצד הצליח בנו או חתנו לעמוד במבחן, ומחווה דעתו, כי נשקף לו עתיד מזהיר בעולם ההוראה. כל זאת עשה כדי להגדיל את כבוד האברכים בעיני בני משפחותיהם, ע"מ שיתנו להם את התמיכה המשפחתית הדרושה להמשך הדרך, ואגב אורחא גם לעודד את האברכים עצמם, שלבטח ישמחו לשמוע מפי הוריהם או חותניהם על דבר השיחה שהתקבלה מהצדיק. נקל להבין מה חוללו טלפונים אלו.

לפני שנים רבות הגיעה רבנית חשובה, שהתאלמנה מבעלה, ואחד מבניה סירב להשקיע בלימודיו. היא הפיעה בביתו של הרב עם הילד, הרב נענה על אתר ואמר לילד: "נכון שאתה אוהב לאסוף בולים?". הנער המופתע השיב בחיוב. מיד אמר לו רבינו: "אני מקבל בולים עם מעטפות מכל העולם, אם תתמיד בלימודיך- ואקבל דיווח על כך, תקבל בכל הזדמנות מספר בולים חשובים ממדינות שונות". כך הפך רבינו לאספן בעבור התחזקותו הרוחנית של נער יתום.

מאחר שביקש רבינו לעודד רבות את מחברי הספרים לפיכך מעבר להסכמות, שנתן הצדיק לכל מי שביקש ממנו, היה רבינו רוכש מאותו אברך עוד עשרה ספרים מהמהדורה הראשונה, כדי לעודדו להוציא עוד ועוד ספרים נוספים.

פעם, מתוך פומה רבות, התעסק ר' משה עבור חתן וכלה יתומה ומסר את נפשו בכל העניינים, הן בעניין הממון והם בשאר הסיפורים מהחל עד כלה. והנה בעת שחילקו בני המשפחה את ההזמנות, משום מה נשכח מהם להזמין את רבינו, ורק ממש סמוך לחתונה נזכרו כי שכחו לתת הזמן לאביו השמחה רבינו זצ"ל. מיד הם הגיעו בבהלה וביקשו את מחילתו כי שכחו להזמין. נענה להם רבינו בחדווה: "למחול- וודאי שאני מוחל, אבל בכל זאת קפידא לי עליהם". "מדוע?", נבהלו. ועל כך השיבם רבינו: "מדוע לא נתתם לי, שאני אחלק אישית את כל ההזמנות, הרי זו שמחה שלי...".

מרת ו' המתגוררת בשכונת למשפחת הרב מספרת: "היה יום שישי קצר ולחוצץ, ניסיתי להשתלט על עבודות הבית והחלטתי להכין את פלדת השבת מוקדם יותר. הרמתי את הסירים במטרה להניחם על השיש למספר דקות, כשלתע הבחנתי ברוטב הבשרי שלי הגולש אל- סיר הדגים. בשר ודגים יחד, מה עושים!? פונים כמובן לרבי משה בשאלה והתשובה לא בוששה לבוא- הדגים אסורים. השעה דחוקה הייתה, לא היה לי פנאי לחשוב על הדגים. דקה לפני הצפוף, המעיד על כניסת השבת, נשמעו נקישות בדלת. להפתעתי שליח מבית הרב הביא קדרה עם דגים מבושלים מעלי ניחוח. (הסיפורים מעובדים מתוך הספר 'ממשה ועד משה')

השעה הייתה קרובה לחצות, כאשר דמותו של ראש ישיבת פרשבורג, הגאון ר' משה סופר הופיעה לפתע בבית המדרש. עיניו תרו בין עשרות הבחורים היושבים ושוקדים על משנתם לאור עשרות נרות השעווה. הוא זיהה שניים מתלמידיו שהתפלפלו ביניהם בערנות ביוכוח עז ולוהט. "זלמן בר ויוסף יזפא, התוכלו לבוא איתי?" עיניהם של השנים נפקחו בתמימהו למראה דמותו הקורנת של ראש הישיבה. "שמעו תלמידי החביבים" פתח ואמר. "מבקש אני להטיל עליכם שליחות סודית, שאותה תבצעו תיכף ומיד. הדבר אינו סובל כל דיחוי." "במה העניין?" שאלו. התשובה הדהימה אותם עוד יותר מביקורו הפתאומי של מורם ורבם באישון לילה: "עליכם לגשת כעת לביתו של מושל העיר, ולומר לו בשמי, כי הרבינר סופר רבה של העיר מצווה עליו לבטל את הגזירה הקשה, שהוא מבקש להטיל על יהודי העיר".

מושל העיר נודע בשנאתו הארסית ליהודים והיה ידוע כסמל ודוגמא של אנטישמיות בצורתה הקיצונית ביותר. שנאתו הביאה אותו לחוקק חוק, כי אין ליהודים רשות לעבור ברחוב בו הוא מתגורר! "רבינו יודע כי המושל שונא ישראל מושבע?", שאל זלמן בהשתוממות. אולם הרב ציווה: "לכו עתה! מדובר בפיקוח נפש וה' הטוב שבשמים יצליח את דרככם". כעבור כמחצית השעה עמדו ברחוב בו התגורר המושל. השומר שהשגיח בהם שפשף את עיניו כלא מאמין. "מה אתם עושים כאן?" זעק. "האינכם יודעים, שליהודים אסורה הכניסה לרחוב?!" זלמן בר ענה באומץ: "אנחנו תלמידי הישיבה הגדולה של רבינר סופר רב העיר, והוא הטיל עלינו שליחות לבוא בדברים עם המושל".

השומר, שהתדהמה והכעס אפפו אותו, החל צועק בקול: "אני קורא מיד למשטרה. בעוד דקות אחדות תהיו שניכם במאסר". חלון חדרו של המושל נפתח בפתע. פניו צפו והוא צווח: "יוהאן, אני יכול לקבל הסבר מה פשר הצעקות? אתה מפריע לי לישון!". לפתע ראה את שני הבחורים היהודיים וכעסו התלקח עוד יותר. "מה היהודונים האלו עושים כאן?". יוהאן ענה בצעקות נגדיות. "היהודיים האלו רוצים לשוחח אתך עכשיו". "מה??!!" נדהם המושל. "הם רוצים ללכת לכלא? בשמחה רבה". זלמן בר הרים את ראשו וקרא לעבר המושל, "אדוני רב החסד, לא היינו מעיזים לבוא אליך כלל, בודאי לא בשעה כזאת. אבל רבה של העיר, שלח אותנו זה עתה לשוחח אתך באופן דחוף".

לשמע שמו של החת"ם סופר עמד וחך המושל בדעתו. הסקרנות העצומה לדעת, מה פשר השליחות הבהולה באישון ליל גברה על שנאתו והוא צווח לעבר שני הבחורים: "עלו אליי מייד". "יוהאן, פנה לשומר, עלה איתם כדי להדריך אותם כיצד להגיע לטרקלין". זלמן בר ויוסף יזפא ישבו על הכיסאות המפוארים בטרקלין המושל. הם רצו למסור את דבר השליחות של רבם ולהסתלק מהמקום כבורח מגוב האריות. אבל למושל העיר היו תוכניות אחרות... הוא לא הניח לשומר לרדת לבקתת השמירה שלו ברחוב וציווה עליו במילה אחת: "קפה!".

השומר שב אחר זמן קצר שב, כשבידיו טס ספל קפה מהביל. "בבקשה אדוני". המושל נעץ בו מבט זועם. "האבדו לך כל נימוסיך או שמא חפץ אתה לבזותני. הרי שני אורחים יושבים עמדי, וכי נאה, שאשתה קפה לבדי, בעוד אורחי מתבוננים בי?". יוהאן יצא מבוהל וכאשר שב בשנית היו מונחים על הטס שני ספלי קפה מעלים אדים. הוא הניח את הספלים. הם הציצו בחרדה אל תוכם. הקפה לא היה שחור. צבעו החום-בהיר העיד כי מידה נדיבה של חלב נוצקה לתוך הספל. כעת הם היו שרויים בצרה צרורה. הקפה אסור בשתייה שהרי מדובר בחלב עכו"ם. מאידך, המושל ייעלב אם לא ישתו. "אני שותה", לחש זלמן, "הרב דיבר על פיקוח נפש!". "חס ושולם!" לחש לעומתו יזפא. "מוטב למות ולא לעבור על איסור של חלב עכו"ם". המושל שמע היה סקרן לדעת על מה מתווכחים. הוא פנה אליהם בשאלה. "מותר לי לדעת מה הדין ביניכם?" פניהם חוורו. לך וספר למושל גוי שונא ישראל על איסור חלב עכו"ם. הוא מסוגל לשלוף אקדח במקום ולירות בהם.

המושל לא הניח להם ודרש הסבר. לא נותרה ברירה, והם סיפרו מדוע אוסרת התורה לשתות חלב, שלא נחלב לעיניו של יהודי. המושל פרץ בצחוק "האם מעלים אתם על דעתכם כי לי, מושל פרשבורג, יביאו לשתות חלב שאינו על טהרת חלב פרה? אקרא ליוהאן ותשמעו ממנו, מהיכן מגיע החלב לביתי, אם לא מרפתו של קארול המתגורר בעיבורי העיר. יש לו פרות משובחות". יוהאן נכנס בצעדים מהוססים לטרקלין וקד לפניו. "אדוני הנעלה", גמגם, "אם חשתם בריח לא נעים עולה מהקפה, אני חייב הסבר. כאשר ביקשת ממני למזוג שני ספלי קפה גיליתי, למרבה הצער, כי החלב נגמר. בלית ברירה ניגשתי לחדרי ולקחתי משם חלב של נקבת דבר-אחר כפי שאני נוהג לשתות. סליחה על אי הנעימות, אם הטעם אינו ערב לחיככם". יוהאן לא הבין, מדוע עיניהם של השלושה כמעט יצאו מארובותיהן. שני היהודים נראו מזועזעים בעליל, אבל גם אותות סיפוק ניכרו בפניהם. ואילו אדוני נראה המום. "תודה, יוהאן", מלמל והביט אחריו בתדהמה, שעה שיצא מהטרקלין. "כעת נוכחתי לראות, שתורתכם אמת. אכן צודקים אתם במה שאינכם רוצים לשתות חלב שלא נחלב לעיניכם". שתיקה ארוכה השתררה בטרקלין. "וכעת", פנה אל שני הבחורים, "מדוע שלח אתכם הרבינר סופר אליי?". השניים סיפרו לו את דבר השליחות. המושל נשען אחורה על כסאו ונראה כאילו נתקף סחרחורת. בהלת קפצה עליו ושיתקה אותו לרגעים אחדים. "אני לא מאמין למשמע אוזניי", נאנח. "מכל הלילות, דווקא הלילה לא יכולתי לישון. מרוב שעמום חשבתי מה אני יכול לעשות, ומיד קפצה שנאתי על היהודים לראשי והסיתה אותי לגזור גזירה קשה ומרה, שהיה בה כדי למרר את חייכם לשנים רבות. נכנסתי לחדר עבודתי ובשעת חצות כתבתי את דבר הגזירה, שאותה רציתי להביא מחר לאישור מועצת העיר. האמינו לי, קולו רעד, "טרם הספקתי לדבר על כך עם שום נברא שבעולם. הדברים היו ידועים רק לי. מהיכן ידע רבכם על כך בו ברגע? אין זאת אלא כי מלאך אלוקים קדוש הוא ועיניו רואות למרחקים".

הוא יצא בסערה מן הטרקלין, כאשר שב אחז גיליון נייר עליו משורטטות שורות שחורות. "וכיוון שיש לכם רבינר כה קדוש- הגזירה בטלה ומבוטלת", הכריז בקול, וידיו קרעו את הנייר לגזרים. כאשר שבו אל הישיבה, הופתעו לראות, כי רבינו עומד ומצפה להם כאשר ספר התהלים בידו. הם סיפרו הכל בפרוטרוט, מתחילה ועד סוף. הצדיק שמע אותם ואמר: "היה לכם נס, שלא שתיתם את הקפה, למרות פיקוח הנפש שבדבר. בשמים התעורר לאחרונה קטרוג עלינו, יען כי רבים החלו מזלזלים ומקלים ראש באיסור חלב עכו"ם. ובגלל זאת ניתנה רשות למשחית להשחית, וכך עלה רעיון הגזירה בדעתו של המושל. אילו שתיתם את החלב הטמא, לא הייתה הגזירה מתבטלת בשום אופן. רק עמידתכם העיקשת על אותו איסור של חלב עכו"ם גרמה לקטרוג להתבטל- והגזירה התבטלה".

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בן חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי דזיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>
---	---	--

